

BUTLLETI

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DE PARIS

Febrer del 1953.

Numero 2.

una reeixida

Podem dir-ho ben clarament. La decisió del Consell Departamental ha estat acollida amb entusiasme i amb una extraordinària simpatia per part de tots els nostres amics. Els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya de Paris, retroben en la publicació del nostre modest butlletí un nou estimul en la seva confiança al nostre Partit i als principis que en foren norma i que han d'ésser altra vegada aplicats si volem que Esquerra Republicana de Catalunya torni a ésser aquella força popular, vibrant, magnífica, que portà la República i l'Autonomia a la nostra Patria.

L'assistència, molt més nombrosa del que nosaltres havíem imaginat, que assistí a la nostra primera Assemblea Informativa ens fa prejutjar esperances afalagadores i noves perspectives d'entesa nacional catalana en ares de la lluita per la llibertat del nostre poble.

El President departamental ho deia clarament a l'obertura de l'Assemblea. "Volem que els nostres militants coneguin el pensament de les persones responsables de la direcció del Partit, de les que en temps anteriors o actualment ocuparen o ocupen càrrecs o tingueren una representació". Mes tard, la paraula serà donada a aquells que sense haver ostentat gairebé mai cap càrrec, sempre han estat presents en les lluites per Catalunya i en els sacrificis que el Partit podia exigir.

Del conjunt d'aquests punts de vista podrà sorgir-ne, per al nostre militant i per als amics d'altres formacions polítiques i sindicals que nombrosos volen acompanyar-nos en aquests actes, la realitat concreta de la situació present, les perspectives que el futur ens depara i, potser, per una vegada, podrem, amb fonament de causa fer present els de situjos del conjunt i propugnar, així, la línia d'actuació que permeti el nostre retorn a Catalunya en plena llibertat.

Dissabte, dia 7 de març a 21 hores

a la SALA LANCERY (rue Lancry -
metro: REPUBLIQUE)

ASSEMBLEA INFORMATIVA

en el curs de la qual

Joan SAURET

parlarà de: ELS COMUNISTES I LA

UNITAT ANTIFRANQUISTA

Els militants, simpatitzants i amics d'E.R.deC. son cordialment invitats a aquestes Assemblees Informatives.

Els aconteixements van depressa. Cada una de les diferents formacions polítiques o sindicals busca la millor manera de fer triomfar, amb dignitat, els principis que son els llurs. Nosaltres, només voldríem que Esquerra Republicana de Catalunya, acompanyada de totes les forces democràtiques del nostre poble, pogués assenyalar el camí del retrobament de la Patria i de les Llibertats perdudes.

Si aquestes premises son assolides, aleshores podrem dir, que el primer pas vers la victòria ha estat fet.

AFIRMACIONS !!

SOM ESQUERRANS: I ho som perquè sentim l'anhel d'una constant superació; perquè tot i consolidant els avantatges obtinguts, el nostre esperit inquiet, ja es prepara per a conquerir-ne d'altres; i perquè sentim dintre nostre el neguit creador que ens portarà evolutivament a suprimir l'explotació de l'home per l'home, permetent així als humans de gaudir d'una vida sossegada i digna.

SOM REPUBLICANS: Perquè tenim fe en el poble i en les virtuts ciutadanes; perquè menyspreuem les persones que es creuen posseïr el dret diví de portar la representació de les nacions; perquè no creiem en les dictadures, siguin aquestes blanques, negres o roges. Per a nosaltres l'única font sobirana i legal del Poder, prové del poble i es deu al poble.

SOM DEMOCRATES: I com a tals reconeixem el dret de les majories a governar, tot i tenint compte fins al marge del possible, dels drets i de les suggerències de les minories.

SOM TOLERANTS : I ho som per instint i per convicció. Per instint, perquè es detalla característic del nostre poble l'amalgamar el seny i la comprensió, doncs, la tolerància. I per convicció, perquè l'història ens ensenya que tots els avatars, tots els massacres que els humans han sofert en el transcurs dels segles, es l'intolerància religiosa, racial, de casta, o política que n'és la causa principal.

SOM LAICS : I perquè ens sentim lliures de tot prejudici religiós afirmem aquest principi. Per a nosaltres, el pertanyer a una determinada religió no representa cap obstacle. Respectem i tolerem tota classe de creences mentre aquestes no s'apartin de la legalitat. I som partidaris de l'absoluta separació de l'Església i de l'Estat.

SOM OBRERISTES: Perquè estem assedegats de justícia social i de millorament econòmic. I treballarem incansablement fins a obtenir la total emancipació econòmica de les masses obreres.

SOM CATALANS i CATALANISTES : I perquè ho som, tota la nostra activitat, tot el nostre esforç, tot el nostre pensament, es per Catalunya. Volem crear una Catalunya on hi puguin prendre exemple tots els pobles del món i on hi faci bo de viure. I contràriament a cert paradís de l'Est que està tancat i barrat amb cortines de ferro, les finestres, balcons i portes de Catalunya estaran obertes de bat a bat a tots els homes i a tots els pobles de bona voluntat.

I nosaltres, volem que ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA a l'exili, com ho ha fet sempre a Catalunya, reivindicui com a propis l'esquerrisme, la República, la democràcia, la tolerància, la llibertat, l'obrerisme i que el seu mot d'ordre, ara i sempre, sigui el de

LA LLIBERTAT DE CATALUNYA !!

Qui ets tu ? - Soc un català situat en el fortí inquebrantable de l'amor i de la defensa del meu país. Lluito contra els invasors de la meua Pàtria. Lluito davant el món i els espais infinits pel nom i l'existència de Catalunya. NO PODRIA VIURE SENSE TENIR LLIBERTAT.

Lluís Companys. 1937

2

A la Sala Lancry, el dissabte, dia 14 de febrer...

L'assemblea Informativa

Tal com s'havia anunciat, tingué lloc la primera Assemblea Informativa d'Esquerra Republicana de Catalunya de París. La sala s'omplènà de gom a gom de militants d'E.R.de C. i d'amics d'altres organitzacions que volguèren associarse a la nostra iniciativa.

El President de la Departamental del Sena, Narcis SUNYER obri l'acte explicant el perquè d'aquestes Assemblees Informatives les quals, digué, ensems que posaran els militants al corrent de moltes coses, que no coneixen per manca d'un contacte permanent i pel fet d'estar disseminats arreu, serviran, potser, per a aglutinar tots els esforços i per a superar tots els pessimismes, a fi de crear la mentalitat necessària que permeti un reagrupament d'esforços de cara a l'en-derrocament del franquisme i a l'instauració a la nostra terra d'un règim de llibertat i de democràcia.

Seguidament, feu us de la paraula Josep TARRADELLAS que comença felicitant el Consell Departamental per haver pres l'iniciativa d'aquestes Assemblees Informatives i per haver-lo invitat a inaugurar-les.

Diu que ens trobem en un moment en que cal conèixer l'opinió de tots, militants o no, als que preocupa el nostre problema. La política catalana, diu, a l'exili ha sofert una desviació. Cal revisar-la doncs, i tornar a aquella política que ens donà el triomf.

De trenta anys ençà - continua - totes les forces polítiques a casa nostra es presentaren com a forces autenticament catalanes. Aquesta política nacional la mantinguèrem fins al 1936. Si durant la guerra aquesta actitud fou modificada, cal avui reconèixer els errors o les conveniències d'haver adoptat aquest canvi. I si avui ens cal rectificar, diu, es degut a la posició de la política general espanyola.

Recorda que els catalans donàren llur col.laboració als Governos Giral i Llopió, però el fet essencial, diu, és que la política espanyola ha demostrat de cada dia una major separació. La unitat antifranquista es impossible per l'actitud presa pel Partit Socialista Obrer Espanyol i per la U.G.T., així com per les posicions del Partit Nacionalista Basc.

Fa una anàlisi de la situació i diu que ens trobem en moments difícils. Per una part hi ha el Govern republicà i per una altra el P.S.O.E. i la U.G.T. Les altres forces, totes soles, no poden fer res.

Diu que els catalans no deuen pactar amb els partits espanyols i que en tot cas ho han de fer amb Espanya. Recorda que el nacionalisme basc nasqué a Catalunya, quan Sabino Arana visqué allí i vegé la força del nacionalisme català. Remarca que durant trenta anys sempre hem marxat junts però que amb la guerra hem anat deixant de costat tot això. Creu que els catalans ens hem de recloure a l'efecte de poder irradiar, després, damunt tots els altres.

Recorda que, en 1931, la República es proclamà per fets essencialment polítics. Les Corts Constituents es reuniren per a aprovar, ademés de la Constitució, l'Estatut de Catalunya i la Reforma Agrària. Diu que si avui, plantegem els problemes com abans, fracassarem -

Diu que si perdem l'esperit de llibertat ho perderem tot. Que cal reconsiderar-ho tot i no oblidar que 14 anys de repressió han fet llur obra.

Afirma necessari que cada dia ens fem escoltar més, i parlar de manera que ens compreguin. Diu que per a fer-nos escoltar hem d'oblidar moltes coses i que si certs problemes els enfoquem com hem fet fins avui, això ens faria separar dels nostres amics de l'interior.

Diu que hem de tornar a la política nacional catalana. Catalunya - s'ha d'aixecar i tornar a aquells temps en que era escoltada arreu del món. Te prou empenya i prou seny per a aconseguir-ho.

Reconeix que els catalans, avui, tampoc no podem presentar-nos en un front unit, però recorda que som una gran família. Reconeix que hi han, naturalment, diferències però es poden trobar punts de coincidència. D'aquesta manera, els catalans de l'Interior veuran que ells tots sols, són febles i així, cercaran el nostre suport.

Diu que Esquerra Republicana no està disposada a caure en errors passats. Afirma que Catalunya té prou força per a pactar amb Espanya i que el dia de demà es pactarà amb les forces que sigui necessari. Però, diu, avui, tenir aliats que no ens portin cap ajuda, no enval la pena.

Al final del seu discurs, Josep TARRADELLAS demanà si hi havia algu que desitges certs aclariments.

Josep Farré, Jordi Arquer i Joan Coll, feren diferents intervencions a les quals contestà Josep Tarradellas.

Finalment, el President Departamental, Narcís SUNYER, tancà l'acte anunciant que la propera Assemblea Informativa se celebraria properament i que en el curs de la qual faria ús de la paraula Joan SAURET.

INFORMACIONS
ORGANIQUESES

El Consell Departamental del Sena recorda a tots els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya que poden fer efectives llurs cotitzacions al nostre estatge, 5 rue du Faubourg Poissonnière - Paris 9. metro

Bonne Nouvelle, tots els dies feiners.

* Recordem que el carnet acreditatiu de militant es l'única prova de que es continua militant a Esquerra Republicana de Catalunya. Els amics que encara no el tinguin en llur possessió, poden adreçar-se al nostre President Departamental, cada dia feiner, a les tardes.

* Preguem a tots els amics que coneixin l'adreça d'algun antic militant d'E.R.de C. de fer-nos-la conèixer a l'efecte de poder-li enviar el nostre Butlletí i les informacions que es trobin en poder nostre. Això possibilitarà el regroupament de tots els nostres militants i tornarem a fer aquell Partit potent d'anys enrera.

* Els amics que vulguin fer algun donatiu destinat a aixucar les despeses que ocasiona la confecció del nostre Butlletí poden fer-ho enviant la quantitat per "mandat-poste" a nom de Narcís Sunyer, 5 rue Faubourg Poissonnière, Paris 9e. o bé passant al nostre estatge. A tots ells el nostre agraiment.

informacions

Continuem, avui, donant algunes notícies sobre la situació a l'interior de la Península així com certs comentaris publicats a l'estranger. Preguem a tots els nostres amics que tinguin informacions directes vulguin enviar-nos-en extractes per tal de veure si hi ha manera de publicar-les.

Franco i l'Església

Al rebre de mans de Franco la "birreta" cardinalícia, el Nunci Apostòlic, Cicognani, va dir:

"Com que la gratitud es sempre curta en paraules i llarga en fets, no faré l'enumeració precisa de tots els beneficis i proteccions que el vostre Govern ha vingut donant a les institucions religioses i a les activitats de l'Església, no solament en el que es refereix al suport i protecció material de les mateixes, molt considerables i continuades, sino sobretot, en el que fa referència a l'orientació catòlica, a l'esperit religiós i moral que ha tractat de donar a la nació espanyola (...) procurant amb un gran afany evitar la infiltració de doctrines dissolvents que desviaven a la nació de la seva trajectòria històrica, del seu sentit catòlic, sota els desitjos de la Providència".

Perquè, doncs, va anar a Rússia la Divisió Azul?

Diferents periòdics han començat a publicar les memòries de Von Papen, un dels més fidels servidors del nazisme a Berlín, Viena i Istanbul. Es que algun periòdic espanyol publicarà el següent paràgraf, que hi ha a l'edició anglesa?

"Hitler no va enviar Rússia per tal d'alliberar-la del jou bolxevic, sino solament per tal d'executar el pla brutal que tendia a sotmetre tot el continent europeu al seu Gran Imperi Alemany".

Si es així, que hi anaren a fer els "valents" de la Divisió Azul? Es que l'Estat Espanyol s'havia convertit ja en una colònia hitleriana?

El Duc de Maura i Franco

La premsa s'ha fet resso de dos llibres publicats claudestíniament pel Duc de Maura. Llegir-los es interessantíssim puix si bé l'esmentat Duc recorda que ell participà en l'aixecament contra la República, diu coses molt interessants en contra del dictador actual d'Espanya. Com que no podem donar-hi massa extensió reproduïrem solament uns petits comentaris:

"Pero aunque el actual regimen dietético estuviera inicialmente justificado, no será factible prolongar-lo sin que, en oportunidad propicia, surja airada la protesta de la enferma, cuya cabal curacion no parece urgir a los facultativos"

"Un pueblo civilizado que no sabe votar es tan temible para la convivencia como pueda serlo un autocrata salvaje que no sepa leer. Pais que prescribe el voto ciudadano y hace obligatorio el servicio militar tiene andado medio camino para resolver sus discrepancias internas en guerras civiles y no con tractaciones politicas."

Aquests dies es recorda que la intervenció del Ministeri d'Hisenda en la inversió dels fons recaptats per contribucions socials té el seu veritable origen en una campanya que "Madrid" el periòdic de Joan Pujol, feu fa cosa d'un any sobre les inversions fetes pel Ministeri del Treball. Aquesta campanya va revelar uns metodes administratius molt dubtosos. El fet que aquella campanya fou autoritzada pel Govern feu pensar que es tractava d'eliminar a Giron, però el Ministre seguí en el seu lloc, malgrat que repetides vegades s'hagi anunciat la seva proxima dimissió, fins que ara ha estallat l'escàndol dels centenars de millions desapareguts, la descomunal obra de la "Universidad Laboral", etc. etc.

El cert és que la inversió exacta dels fons es desconeix així com els ingressos obtinguts. "YA", el periòdic del Ministeri de Negocis Estrangers ha dit: "A falta de cifras o de estimacions oficials, que seguramente hay buenas razones para no publicarlas, se puede muy bien calcular en 7.000 millones de pesetas la recaudación anual en concepto de contribuciones sociales".

Sense comentaris.

El cas de Grecia no es igual al d'Espanya...

A la revista LIFE, de Nova York es va publicar un article del subdit grec N.T. Papadam establint un parango entre l'Espanya franquista i Grecia per arribar a la conclusió de que es tractava de dos casos iguals. Aquesta opinió la refuta un altre subdit grec, que resideix al Piré (Grecia) el qual ha escrit una carta a LIFE i que aquesta revista ha publicat. Diu així:

"Que es presenti a Grecia en el mateix pla polític que Espanya m'ha produït molt sorpresa. El Sr. Papadam, pel fet de ser grec hauria de recordar que el seu país lluità contra el Comunisme basant-se en la Democràcia. Es a dir, que a Grecia no es va instaurar una Dictadura per a combatre'n una altra, el Comunisme. Per tant el cas de l'Espanya de Franco i el de Grecia son molt distints. Aquí, a Grecia, tenim llibertat, basada en una Constitució democràtica, i allà no."

Un angles parla de nosaltres...

L'escriptor James CLEUGH ha publicat un llibre titolat "Espanya en el món modern" en el qual examina la situació peninsular i dedica llargs comentaris als catalans, bascos i castellans. Referint-se a nosaltres, entre altres coses, diu:

"No es tracta, naturalment, de que tots els espanyols hagin d'ésser catalans; però si Espanya desitja posar en peu, amb materials fermes, una base per al seu grandios destí espiritual de que s'han demostrat tan capaces les diferents regions del país, han d'aprendre de Barcelona com es pot obtenir una solidaritat salvadora i la manera d'integrar una unitat col·lectiva en lloc d'un senzill organisme administratiu."

"Junt amb els catalans, els bascos son els principals capitalistes industrials d'Espanya. I si Bilbao no iguala a Barcelona, es degut, sobretot, al fet de que Barcelona ocupa una situació geogràfica molt més favorable per a l'intercanvi comercial i que els seus habitants posseeixen una millor adaptabilitat per les mentalitats i metodes estrangers."